

Δεν έμπαινε θέμα τιμωρίας της Ωραίας Ελένης, υποστήριζαν άλλοι. Ο Μενέλαος θεωρούσε τον Πάρη μοναδικό υπεύθυνο της αρπαγής. Άλλωστε, στο πάρσιμο της Τροίας η Ελένη είχε παίξει καθοριστικό ρόλο. Όχι μόνο γνώριζε τα σχέδια των Αχαιών καθώς της τα είχε αποκαλύψει ο Οδυσσέας αλλά και είχε συμπράξει στην πραγματοποίησή τους. Όταν οι Τρώες γλεντούσαν πιστεύοντας ότι οι Αχαιοί έφυγαν, η Ελένη έκανε πως κι αυτή χαιρόταν μαζί τους. Πήρε ένα αναμμένο δαυλό, μπήκε πρώτη στον χορό κι άρχισε να χορεύει κουνώντας πέρα δώθε τη δάδα και δίνοντας έτσι το σύνθημα στον στόλο που περίμενε στην Τένεδο. Ο ρόλος του Σίνωνα ήταν να ανοίξει τις πόρτες του ξύλινου αλόγου, ώστε να μπορέσουν οι Αχαιοί που κρύβονταν στην κοιλιά του, να βγουν. Κατ' άλλους, τη δουλειά αυτή την είχε αναλάβει ο Αντήνορας και γι' αυτό δεν τον σκότωσαν οι Αχαιοί.

Η συνεργασία της Ελένης δεν σταμάτησε εκεί. Όταν οι Αχαιοί όρμησαν στην πόλη, εκείνη γύρισε στα διαμερίσματά της, βρήκε τον Δηίφοβο να κοιμάται, πήρε τα όπλα του και τα έκρυψε κι άνοιξε τις πόρτες. Δεν έγινε καμιά μάχη εκεί. Όταν ο Μενέλαος κατέφθασε μαζί με τον Οδυσσέα, ξύπνησε τον κοιμισμένο, του έκοψε χέρια, μύτη κι αφτιά κι έπειτα τον σκότωσε. Ο Δηίφοβος πλήρωσε τα χρωστούμενα του πια νεκρού Πάρη.

Όμως, η εικόνα της συνεργαζόμενης με τους Αχαιούς Ελένης έρχεται σε αντίθεση με την Οδύσσεια. Εκεί, εμφανίζεται τη μοιραία νύχτα να πλησιάζει μαζί με τον Δηίφοβο τον Δούρειο Ίππο και με μάγια να προσπαθεί να καταλάβει, αν στ' αλήθεια επρόκειτο για προσφορά ή απλά έκρυβε κάποια παγίδα. Ήταν τα λόγια που της απηύθυνε ο Μενέλαος (δ 275 κ.ε., μετάφραση Αργύρη Εφταλιώτη):

«Μες στ' άλογο το σκαλιστό κρυμμένοι εμείς οι πρώτοι.

Ήρθες κ' εσύ τότες εκεί* θεός θα σ' είχε στείλει,

που να χαρίσει γύρευε στους Τρωαδίτες δόξα*

σιμά σου κι ο θεόμοιαστος Δηίφοβος. Και κάνεις

τρεις γύρους πασπατεύοντας τον κουφωτό κρυψώνα,

και κράζοντας τα ονόματα των Αργιτών**νε** μέσα,

καθένα με την ξέχωρη λαλιά της σύγκοιτής του.

Εγώ και του Τυδέα ο γιος κι ο μέγας Οδυσσέας

τ' ακούσαμε το λάλημα στη μέση καθισμένοι.

Εμάς τους δυο μας έπιασε λαχτάρα τότες, ή όξω

να βγούμε ή από μέσ**αθε** ν' αποκριθούμε αμέσως*

όσο όμως κι αν το θέλαμε, μας βάσταξ' ο Οδυσσέας.

Κ' έτσι όλα τ' Αχαιόπουλα σωπάσαν εκεί μέσα.

Ένας μονάχα, ο Άντικλος, ζητάει να σ' απαντήσει,

μα ο Δυσσέας του 'σφιξε το στόμα με τις δυο του

χερούκλες, και κρατώντας τον τους Αχαιούς γλιτώνει,

ώσπου η Παλλάδα η Αθηνά σε τράβηξε από κείθε».

Έλεγαν ότι η Ελένη είχε το χάρισμα να μιμείται τις φωνές των άλλων γυναικών. Αυτό έκανε και την κρίσιμη εκείνη νύχτα, με απώτερο σκοπό να αναγκάσει να φανερωθούν οι Αχαιοί που πιθανόν κρύβονταν μέσα στον Δούρειο Ίππο. Βέβαια, τους συγκράτησε ο Οδυσσέας. Όμως η πράξη αυτή της Ελένης, να μιμηθεί τις φωνές των γυναικών εκείνων που κρύβονταν στο άλογο και να τους καλεί να απαντήσουν, μόνο φιλική προς τους Αχαιούς δεν ήταν.

(τελευταία επεξεργασία, 29 Μαρτίου 2022)